

(ב) בחלום אָדָבָר בּוּ? לֹא קָשָׁה.
כָּאֵן עַל יְדֵי שָׂד - כָּאֵן עַל יְדֵי
מִלְאָף. חֲלוֹם עַל יְדֵי מִלְאָף - אָחַד
מִשְׁשִׁים בְּנִבּוּאָה. חֲלוֹם עַל יְדֵי
שָׂד הוּא שָׂוֵא, מִצַּד שֶׁל הַמּוֹת.
וְהוּא תִבְּן. שֶׁכֶּף בְּאֵרוֹהוּ, כְּשֵׁם
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַר בְּלֹא תִבְּן, כִּף אֵי
אֶפְשָׁר לְחֲלוֹם בְּלֹא דְבָרִים
בְּטָלִים.

הַאֲצִטּוּמָכָּה זֶה קָרְקָבֵן נִקְלָף.
וּבְאֵרוֹ חֲכָמִים, קָרְקָבֵן טוֹחֵן,
שֶׁהוּא לֹקֵחַ הַכֶּל וְשׁוֹחֵק, וְשׁוֹלַח
לְכָל הָאֵיבָרִים. אִם הָאֵיבָרִים בְּלִי
עֲוֹנוֹת, כְּגוֹן מַה שְּׂאֵמְרוּ חֲכָמִים,
שִׁישׁ דְּבָרִים הַמְעַכְבִּים אֶת
הַקָּרְבָּן, שֶׁלֹּא יוֹרֵד לְקַבֵּל אוֹתוֹ
הֵהוּא שֶׁשִּׁלַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְקַבֵּל הַמִּתְּנָה שְׁלוֹ. שִׁישׁ שְׁמַקְבֵּל
אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי
אַרְיָה, שְׁנֵאֲמַר בּוּ (יחזקאל א) וּפְנֵי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּן.
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עָלָיו,
יּוֹרֵד בּוּ לְקַבֵּל אוֹתוֹ דוֹרוֹן.

וַיֵּשׁ דוֹרוֹן שְׁמַקְבֵּל אוֹתוֹ עַל יְדֵי
שׁוֹר, שְׁנֵאֲמַר בּוּ (שם) וּפְנֵי שׁוֹר
מִהַשְּׂמֹאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן. וַיֵּשׁ דוֹרוֹן
שְׁמַקְבֵּל עַל יְדֵי נֶשֶׁר, שְׁנֵאֲמַר בּוּ
(שם) וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן. שֶׁהֵם
שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה. וַיֵּשׁ
דוֹרוֹן שְׁמַקְבֵּל אוֹתוֹ עַל יְדֵי אָדָם
שְׁפָתוֹב בּוּ (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה. בְּדַמּוֹת שֶׁל זֶה
שְׁנֵאֲמַר בּוּ (יחזקאל א) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם
פְּנֵי אָדָם. שֵׁם יְהוָה יוֹרֵד עֲלֵיהֶם
לְקַבֵּל הַקָּרְבָּן.

וַיֵּשׁ חֵיּוֹת טְבַעֲיוֹת מִמְּנוֹת עַל
הַגּוֹפִים, שֶׁהֵם מֵאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת,
וְהֵן טְהוֹרוֹת. וְלַעֲמֹתָן יֵשׁ אֲרַבַּע
חֵיּוֹת דוֹרְסוֹת, טְמֵאוֹת, (מִלְאָכִים
מִמֵּנֵם) עַל אֲרַבַּע מְרוֹת, שֶׁהֵן: מְרָה
לְבָנָה, מְרָה אֲדָמָה, מְרָה יִרְקָה,
מְרָה שְׁחָרָה. וַיֵּשׁ חֵיּוֹת שְׁכָלִיּוֹת שְׁסוֹכְבוֹת הַכֶּסֶּא. וַיֵּשׁ לְמַעְלָה מֵהֵן וּגְבוּהוֹת עֲלֵיהֶן, וְהֵן חֵיּוֹת
אַלְהֵיּוֹת, מִצַּד הַקְּדוּשָׁה. וַיֵּשׁ חֵיּוֹת מִהַצַּד הָאַחַר, וּנְקָרוֹת אֱלֹהִים אַחֲרֵים. וְהַחֵיּוֹת הָאֱלֵהִיּוֹת מִצַּד

חַד מִשְׁתִּין בְּנִבּוּאָה. חֲלוֹם עַל יְדֵי שָׂד, אִיהוּ שָׂוֵא, מִסְטָרָא
דְּמוֹתָא. וְאִיהוּ תִבְּן, דְּהִכִּי אוֹקְמוּהָ, כְּשֵׁם שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְכַר בְּלֹא תִבְּן, כִּף אֵי אֶפְשָׁר לְחֲלוֹם בְּלֹא דְבָרִים בְּטָלִים.

אַצִּטּוּמָכָּה דָּא קָרְקָבֵן נִקְלָף. וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנָן, קוֹרְקָבֵן
טוֹחֵן, דְּאִיהוּ נְטִיל כְּלָא, וְשׁוֹחֵק, וּמִשְׁדָּר

לְכָל אֲבָרִין. אֵי אֲבָרִין בְּלֹא חוֹבִין, כְּגוֹנוֹת דְּאוֹקְמוּהָ רַבְּנָן,
דְּאִית מְלִין דְּמַעַכְבִּין נַת קָרְבָּנָא, דְּלֹא נַחִית לְקַבֵּלָא לִיה,ּ
הֵהוּא דְשָׂדֵר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקַבֵּלָא דוֹרוֹנָא דִּילִיהּ.
דְּאִית דְּמַקְבֵּל לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵי אַרְיָה, דְּאִתְמַר
בֵּיה (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא רֹכֵב עָלֶיהָ, וְנַחִית בֵּיה, לְקַבֵּלָא הֵהוּא דוֹרוֹנָא.

וְאִית דוֹרוֹנָא דְּמַקְבֵּל לִיה עַל יְדֵי שׁוֹר, דְּאִתְמַר בֵּיה
(יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן. וְאִית

דוֹרוֹנָא, דְּמַקְבֵּל עַל יְדֵי דְנֶשֶׁר, דְּאִתְמַר בֵּיה (יחזקאל א) וּפְנֵי
נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן. דְּאֵינוֹן שְׁתֵּי תוֹרִים, אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה.

וְאִית דוֹרוֹנָא, דְּמַקְבֵּל לִיה עַל יְדֵי דְאָדָם דְּכַתִּיב בֵּיה,
(ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה. בְּדִיוֹקְנָא דְּהֵהוּא

דְּאִתְמַר בֵּיה. (יחזקאל א) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. יְהוָה
נַחִית עָלֶיהוּ, לְקַבֵּלָא דוֹרוֹנָא.

וְאִית חֵיּוֹן טְבַעֲיוֹת, מְמַנָּן עַל גּוֹפִין, דְּאֵינוֹן מֵאֲרַבַּע
יְסוּדִין, וְאֵינוֹן דְּכִיּוֹן. וְלְקַבֵּלִיהוּ אֲרַבַּע חֵיּוֹן

דוֹרְסִין, מִסְאָבִין, (נ"א מִלְאָכִין מִמֵּנֵם) עַל אֲרַבַּע מְרִירָן, דְּאֵינוֹן:
מְרָה חוֹרָא, מְרָה סוּמְקָא, מְרָה יְרוּקָא, מְרָה אוּכְמָא.

וְאִית חֵיּוֹן שְׁכָלִיּוֹת, דְּסַחְרִין לְכַרְסֵיָא. וְאִית לְעֵילָא
מְנִייהוּ, וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְאֵינוֹן חֵיּוֹן אֱלֵהִיּוֹת, מִסְטָרָא

דְּקְדוּשָׁה. וְאִית חֵיּוֹן דְּסְטָרָא אַחֲרָא. וְאַתְקָרִיאוּ אֱלֹהִים
אַחֲרֵים. וְאַלְהֵיּוֹת דְּקוֹדֶשָׁא, אֱלֹהִים חַיִּים. וְאַלִּין אֱלֵהִיּוֹת

דְּקְדוּשָׁה, אַתְקָרִיאוּ אֱלֵהִי הָאֱלֵהִיּוֹת, וְעֵלַת עַל כְּלָא, אֶל
אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְכָל זֵינָא אָזִיל לְזִיגִיָּה. וּבְגִין דְּאִית

אֱלֹהִים אַחֲרֵים, אָמַר עָלֶיהוּ, (שמות כב) זָבַח לְאֱלֹהִים יַחֲרָם
מְרָה שְׁחָרָה. וַיֵּשׁ חֵיּוֹת שְׁכָלִיּוֹת שְׁסוֹכְבוֹת הַכֶּסֶּא. וַיֵּשׁ לְמַעְלָה מֵהֵן וּגְבוּהוֹת עֲלֵיהֶן, וְהֵן חֵיּוֹת
אַלְהֵיּוֹת, מִצַּד הַקְּדוּשָׁה. וַיֵּשׁ חֵיּוֹת מִהַצַּד הָאַחַר, וּנְקָרוֹת אֱלֹהִים אַחֲרֵים. וְהַחֵיּוֹת הָאֱלֵהִיּוֹת מִצַּד

בלתי ליהו"ה לבדו. בגין דלא יתערב אלהים חיים עם אלהים אחרים. (ס"א ובהבורא קדמאה) (דף רל"ה ע"א).

והר:

אצטומבא דא, נטיל ושחיק, ומשדר לכול סטרין דלתתא, ומניה אתזנו תתאי. מאינון שתין שמרים לתתא, פל אינון רוחין וסטרין אחרנין דאיתזנו בליליא, מאינון אברים ופדרים. ושאר נטלין פל שייפין, ונטיל פלא כבד, וקריב ללב, פמה דאתמר. ודא איהו דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ועל דא אתחזי על מדבחה, פגוונא דאריה אכיל קרבנין. מפאן ולהלאה כל שאר שייפין, ברזא דגופא כגוונא דלעילא.

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא, ודאי אצטומבא בקדמיתא נטיל פלא, עד שית שעתין, ואופה. קרקבן, איהו אופה. וריאה, איהו משקה. לבא מלפא. ואינון תרין, אינון ודאי אופה ומשקה, למיהב למלפא, משפירו דכל מאכלין ומשקין, רישא דכלהו, מבחר לכלהו. והיינו דכתיב, (שיר השירים ה) אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי. לבתר, אכלו רעים, שאר אברים, דאינון חילין ומשריין דמלפא, דפליג לון מזונא, על ידי שר האופים. שתו ושכרו דודים, על ידי שר המשקים.

וכבר איהו לימינא דבר נש. ובגין דא, ופני אריה אל הימין לארבעתם לימינא דמלפא, דאיהו לבא. טחול, לשמאלא. אלין אינון מסטרא אחרא, ופני שור מהשמאל. משקה חמרא מזוג במיא למלפא. ואריה אכיל, דא כבד, פניש מזונא קמי מלפא, דאיהו לבא.

הקדשה נקראות אלהים חיים. ואלו האלהיות של הקדשה נקראות אלהי האלהיות, ועלת על הכל, אל אדון על כל המעשים. וכל מין הולף למינו. ומשום שיש אלהים אחרים, אמר עליהם, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם בלתי לה לבדו. פדי שלא יתערב אלהים חיים עם אלהים אחרים. (ובהבור קדמון). (עד כאן).

והר

אצטומבא זו לוקחת ושוחקת, ושולחת לכל הצדדים של מטה, וממנה נזונים התחתונים. ומאלו שותים השמרים למטה פל אותן רוחות וצדדים אחרים שגזונים פלילה מאותם איברים ופדרים. והשאר נוטלים פל האיברים, ונטיל הכל הכבד, ומקריב ללב, כמו שנאמר לעיל. וזהו שכתוב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ועל זה מתראה על המזבח דגמת אריה שאוכל קרבנות. מפאן ולהלאה פל שאר האיברים בסוד של הגוף פדגמא של מעלה.

רעיא מהימנא

אמר הרועה הנאמן, מאור הקדוש, ודאי אצטומבא בראשונה לוקחת הכל עד שש שעות, ואופה. קרקבן הוא אופה. והראה היא משקה. הלב הוא המלך. ואלו השנים הם ודאי אופה ומשקה לתת למלך מהטוב של כל מאכלים ומשקים, מהראש של פלם, מהמבחר של פלם, וזהו שכתוב (שיר השירים ה) אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי. אחר כך נאמר אכלו רעים, שהם שאר האיברים, שהם חילות ומחנות המלך, שמחלק להם מזון על ידי שר האופים. שתו ושכרו דודים, על ידי שר המשקים. והכבד הוא לימין הפן אדם. ומשום זה, ופני אריה אל הימין לארבעתם, לימין המלך, שהוא הלב. הטחול לשמאל. אלו הם מהצד האחר, ופני שור מהשמאל. משקה יין מזוג במים למלך. ואריה אוכל, זה כבד, שאוסף מזון לפני המלך, שהוא הלב.